

[Handelsministeren.]

eller fordi man paa anden Maade fik Opmærksomheden henvendt paa dem. Udvalgets Undersøgelser- og Tilsynsvirksomhed fortsattes til Udvalgets Ophævelse samtidig med Vedtagelsen af Loven om Ordningen af Landmandsbankens Forhold til Staten. Det Kendskab, der gennem disse Undersøgelser er erhvervet til Bankens Forhold, var af ikke ringe Betydning ved Tilrettelæggelsen af Retningslinierne for Virksomheden efter Nyordningen.

Jævnside med dette Undersøgelser- og Kontrolarbejde, jeg her har omtalt, udarbejdede Udvalget i Overensstemmelse med, hvad der er nævnt som dets anden Opgave, Forslag til en Nyordning af Bankens Forhold paa Grundlag af det Materiale, der var tilvejebragt ved de Undersøgelser, som Udvalget havde foretaget angaaende Bankens hidtidige Virksomhed og Stilling. Det lykkedes ogsaa at naa tilnærmelsesvis til Enighed med Bankens Ledelse om en Ordning, der tog Sigte paa, at Statsgarantien skulde afvikles saa snart gørligt, og at Afviklingen ret snart skulde begynde. Forslaget forudsatte en fuldstændig Gennemgang af Bankens Forhold til Verificering af dens øjeblikkelige statusmæssige Stilling; en saadan var Udvalget ikke naaet til nogen Prøvelse af endnu.

Udvalgets Arbejde med Hensyn til Tilvejebringelse af Forslag til en Nyordning af Bankens Forhold blev saa efter Loven af 16. Juli 1927 overført til det nye Udvalg, der derefter blev nedsat, det Udvalg, hvis specielle Opgave det var at udarbejde Forslag til en endelig Ordning af Landmandsbankens Forhold. Udvalget af 2. Juli 1926, som i øvrigt fortsatte den første Del af sin Virksomhed, som jeg har omtalt, og fortsatte sine sædvanligt ugentlige Møder, beskæftigede sig derefter i Resten af sin Funktionstid kun med Undersøgelse af og Tilsyn med Bankens Forhold, men ikke med Nyordningen. Udvalget blev ophævet ved Udgangen af Marts Maaned 1928, idet der dog var forskellige Arbejder, som blev foretaget senere hen, men Honorarbeløbet regnedes altsaa til Udgangen af Marts Maaned.

Som det ses af den Redegørelse, jeg her er kommet med, kan man jo aldeles ikke sige, at dette Tremandsudvalg var overflødig, efter at Tomandsudvalget var nedsat, thi den første Del af Opgaven, som det var udtalt fra Folketingsudvalgets Side ved Banklovens Behandling i 1926, har det altsaa fremdeles varetaget og ført videre, og jeg tror, det dermed har gjort godt og har

sparet Statskassen for betydelige Udgifter, i hvert Fald naar man sammenligner med den Administration, der fandt Sted før dette Udvalgs Nedsættelse.

Med Hensyn til Udvalgets Honorarer vil jeg gerne bemærke, at disse ikke blev fastsat, den Gang Udvalget blev nedsat under Ministeriet Stauning, idet man først ønskede at indvinde Erfaringer angaaende Omfanget af Udvalgets Arbejde. Efter at disse Erfaringer var indvundet, blev Honorarerne fastsat af daværende Handelsminister Slesbager, idet det efter Arbejdets Omfang fandtes rigtigt, at Honorarerne fastsattes til det samme Beløb, som var fastsat for Bankraadets menige Medlemmer, nemlig 7 500 Kr. om Aaret. Bankraadets Formand i Landmandsbanken oppebar 18 000 Kr. om Aaret, men for dette Tremandsudvalgs Vedkommende fik Formanden altsaa ikke et forhøjet Honorar, men det samme som de andre Medlemmer. De Honorarer, som den Gang fastsattes, blev opført paa Bankens Regnskab for 1927, hvor de naturligt hørte hjemme. Dette Regnskab har foreligget for Offentligheden omkring Begyndelsen af Marts 1928.

Udvalget af 22. Juli 1927 angaaende Udarbejdelse af Forslag til en Nyordning af Landmandsbankens Forhold, som blev nedsat efter Vedtagelsen af Landmandsbankloven af 1927, har afsluttet sit egentlige Arbejde med Afgivelse af den Betænkning, der var optrykt som Bilag til det Lovforslag om Ordning af Landmandsbankens Forhold, som blev forelagt i Fjor. Men Udvalget blev ved at staa til Raadighed for Ministeriet i forskellige Henseender under Lovforslagets Behandling paa Rigsdagen.

Det Arbejde, der er gjort i Udvalget af 22. Juli 1927, erkendes at have været af ganske særligt forceret Art. Udvalget afholdt i den forholdsvis korte Tid, det virkede, 49 egentlige Møder, foruden talrige Konferencer, og forud for Møderne er gaaet et overordentligt omfattende Arbejde, som i det paagældende Tidsrum har lagt meget stærkt Beslag paa dem, der deltog i dette Arbejde. Arbejdet omfattede foruden Udarbejdelse af Forslag til en Nyordning af Landmandsbanken en Statusgennemgang, som jo var nødvendig for Ordningens Gennemførelse, et Arbejde, som var ganske forskelligt fra den Undersøgelse af Engagementernes Udvikling og det øvrige Kontrolarbejde, som Tremandsudvalget udførte. Dermed vil jeg jo ikke sige, at Tremandsudvalgets Erfaringer ikke skulde være af Betydning, tværtimod, thi det var netop